

Sygn. akt IV U 2188/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2014r.

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Żywicka

Protokolant: st. sekr. sądowy Jolanta Fiedorowicz

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2014r. w Elblągu na rozprawie

sprawy z odwołania J. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

z dnia 24/10/2013 r. znak: (...)

o emeryturę

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy J. D. prawo do emerytury poczynając od dnia 8 października 2013 roku.

Sygn. akt IV U 2188/13

UZASADNIENIE

J. D. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. z dnia 24.10.2013r., znak (...), którą odmówiono mu prawa do emerytury.

W uzasadnieniu odwołania skarżący domagał się zaliczenia jako pracy w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia w (...) (...)e Budowlanym, Zakładach (...) w E., Zakładzie (...), Zakładzie (...) w M., (...) S.A. G., w Przedsiębiorstwie (...) (...) w W. oraz Zakładzie Usług Budowlanych – (...) w E.. Wnioskodawca wskazał, że ww. zakładach pracował jako zbrojarz-betoniarz. Skarżący na potwierdzenie swojego stanowiska wskazał personalia świadków, mogących potwierdzić jego twierdzenia.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Pozwany powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U.Nr 8, poz. 43) wskazał, że skarżący na dzień 01.01.1999r. nie spełnił przesłanki 15 letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Po przeprowadzonym postępowaniu odwoławczym pozwany organ rentowy uznał łącznie okres 13 lat 7 miesięcy i 26 dni jako pracę wnioskodawcy w warunkach szczególnych. Pozwany ostatecznie, nie uwzględnił jako pracy wykonywanej w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia skarżącego 02.09.1968r.-13.08.1971r., 01.02.1980r.-11.09.1988r., 01.07.1990r.-30.04.1991r. w (...) Kombinacie Budowlanym oraz od 06.05.1991r. do 30.06.1995r. w Zakładzie (...) i od 29.08.1995r. do 25.06.1996r. w Zakładzie (...) w M..

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Wnioskodawca J. D., ur. (...) z zawodu betoniarz-zbrojarz /ukończenie (...) Szkoły Budowlanej dla Pracujących Nr 2 G. Zjednoczenia Budowlanego w E. z dniem 20.06.1970r./, w okresie aktywności zawodowej był zatrudniony:

- od 21.09.1971r. do 17.09.1974r. w Zakładach (...) w E. jako betoniarz, odbywając zasadniczą służbę wojskową pomiędzy dniem 17.02.1972r., a dniem 14.12.1973r.;

- od 23.09.1974r. do 30.04.1991r. w (...) Kombinacie Budowlanym pełniąc obowiązki zbrojarza. Wnioskodawca w tym okresie /poza 12.09.1988r.-30.06.1990r. – praca na budowie eksportowej/ pracował na pełen etat w pełnym wymiarze czasu pracy. Skarżący dokonywał zbrojeń poszczególnych elementów budowli /m.in. ścian, stropów, schodów, fundamentów, wieńców, podciągów/, budowanych przez zakład pracy. Czynności zawodowe wnioskodawcy polegały na cięciu oraz gięciu metalowych prętów, a następnie ich montażu poprzez wiązanie. Zbrojarze w tym celu również tworzyli strzemiona w celu zamontowania prętów w poszczególnej pozycji. Elementy metalowe również częściowo przygotowywano w warsztatach, poprzez ich docinanie i wyginanie. Prace zbrojeniowe odbywały się także w okresie zimowym, nawet pomimo niskich temperatur pogodowych.

- od 06.05.1991r. do 30.06.1995r. w Zakładzie (...);

- od 29.08.1995r. do 25.06.1996r. w Zakładzie (...) w M.;

- od 15.07.1996r. pozostaje w stosunku pracy z Zakładem Usług Budowlanych (...) pełniąc obowiązki zbrojarza - betoniarza;

- nadto wnioskodawca wykonywał obowiązki zawodowe na budowach eksportowych jako zbrojarz-betoniarz w okresach od 12.09.1988r. do 30.06.1990r., od 06.03.1994r. do 31.03.1994r., od 08.03.1997r. do 22.12.1997r. w (...) S.A. G. oraz od 01.04.1994r. do 14.06.1995r. w Przedsiębiorstwie (...) (...) w W..

/wyjaśnienia wnioskodawcy, nadto dowód: zaświadczenie k. 3, świadectwo pracy k. 4, akta osobowe k. 18, świadectwa i zaświadczenie k. 32, 34, 38 akt sprawy, zeznania świadków A. S. e-protokół z dnia 20.03.2014r. 00:27:42, J. Z. e-protokół z dnia 20.03.2014r. 00:46:37, B. P. e-protokół z dnia 11.09.2014r. 00:05:40, A. K. e-protokół z dnia 11.09.2014r. 00:18:06, W. K. e-protokół z dnia 11.09.2014r. 00:26:41/

W dniu 08.10.2013r. skarżący wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o ustalenie uprawnień do emerytury.

Po przeprowadzonym postępowaniu wyjaśniającym, organ rentowy ustalił, że na dzień 01.01.1999r. wnioskodawca wykazał 25 letni okres ubezpieczenia, ukończył wiek 60 lat oraz złożył wniosek o przekazanie środków z Otwartego Funduszu Emerytalnego na dochody budżetu państwa, jednakże nie udokumentował 15 – letniego okresu wykonywania pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnych charakterze.

Decyzją z dnia 24.10.2013r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury, uznając, że nie wykazał na dzień 01.01.1999r. co najmniej 15 letniego okresu zatrudnienia przy pracy w szczególnych warunkach.

/dowód: wniosek k. 2-5, raport ustalania uprawnień k. 23, decyzja k. 27 – akt ZUS/

Wnioskodawca nie zgodził się z powyższą decyzją wnosząc odwołanie.

W ocenie Sądu odwołanie skarżącego zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U.z 2013r., Nr 1440) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

Art. 184 ust. 1 stanowi zaś, że ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Ust. 2 Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W myśl art. 32 ust. 1 ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 i 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ust. 2 i 3. Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia (ust. 2).

Stosownie do § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U.Nr 8, poz. 43) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Zgodnie zaś z § 3 rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia”, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia.

W myśl § 2 ust. 1 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Natomiast zgodnie z § 2 ust. 2 powoływanego wcześniej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. okresy pracy m.in. w warunkach szczególnych stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w odpowiednim świadectwie, jednak świadectwo takie bądź jego brak nie jest jednak bezwzględną przesłanką ani do zaliczenia, ani do niezaliczenia danej pracy jako wykonywanej w szczególnych warunkach. Decydujące znaczenie ma zawsze fakt rzeczywistego wykonywania pracy w szczególnych warunkach, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W sądowym postępowaniu odwoławczym możliwe jest ustalenie charakteru pracy także w oparciu o inne dowody niż świadectwo z zakładu pracy, nawet jeśli pracownik go nie posiada, bądź przedkłada świadectwo nieodpowiadające określonej w przepisie formie.

Z powyższego wynika, iż skarżący nabyłby prawo do wcześniejszej emerytury w przypadku łącznego spełnienia przesłanek:

- ukończenia wieku 60 lat

- legitymowania się łącznym okresem ubezpieczenia w wymiarze co najmniej 25 lat, przypadającym na dzień 01.01.1999r.;

- legitymowania się 15 letnim okresem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, przypadających na dzień 01.01.1999r.;

- nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu Państwa.

W sprawie poza sporem było, że skarżący J. D. ukończył wiek 60 lat, złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE na dochody budżetu Państwa i na dzień 01.01.1999r. legitymuje się co najmniej 25 letnim okresem ubezpieczenia. Spornym pozostawała przesłanka 15 letniego okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Organ rentowy w trakcie postępowania odwoławczego, uznał część okresów spornych zatrudnienia wnioskodawcy jako pracę w warunkach szczególnych, w wyniku czego pozwany nie kwestionował łącznie okresu 13 lat 7 miesięcy i 26 dni jako zatrudnienie w szczególnych warunkach. Sąd na tej podstawie przyjął ustalenia pozwanego organu rentowego, co do liczby udowodnionych okresów pracy w szczególnych warunkach.

Mając na uwadze powyższe należy zauważyć, iż spornym okresem pracy wnioskodawcy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze pozostawały okresy od 01.09.1968r. do 13.08.1971r., od 01.02.1980r. do 11.09.1988r., od 01.07.1990r. do 30.04.1991r. w (...) Kombinacie Budowlanym, a także od 06.05.1991r. do 30.06.1995r. w Zakładzie (...) z wyłączeniem okresu urlopu bezpłatnego /06.03.1994r.-30.06.1995r./ oraz od 29.08.1995r. do 25.06.1996r. w Zakładzie (...) w M..

Zważyć w tym miejscu należy, że prawo do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze stanowi w systemie emerytalnym uprawnienie wyjątkowe, związane z ujemnym oddziaływaniem zdrowotnym warunków pracy na pracownika, co uzasadnia przyjęcie obniżonego wieku emerytalnego.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w wykazie A określa prace wykonywane w poszczególnych działach gospodarki, rolnictwa, przemysłu itp. Dział V – W budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych, wymienia w poz. 4: „prace zbrojarskie i betoniarskie”, jako podstawę do prawa do emerytury w niższym wieku. Z kolei przepisy resortowe wydane w oparciu o § 1 ust. 2 cytowanego rozporządzenia, tj. zarządzenie Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 01.08.1983r. określa stanowiska prac, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach w zakładach pracy danego resortu. W stanowiącym załącznik wykazie wymienia w Dziale V w poz. 4 pkt 1 zawód zbrojarza, a w pkt 3 betoniarza.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, w ocenie Sądu wskazać należy, iż z wyjaśnień wnioskodawcy i zeznań świadków jednoznacznie wynikało, że skarżący przez cały okres zatrudnienia /23.09.1974r.- 30.04.1991r./, również w spornym okresie /01.02.1980r.-11.09.1988r., 01.07.1990r.-30.04.1991r./ w (...) Kombinacie Budowlanym wykonywał obowiązki na stanowisku zbrojarza, co stanowi pracę w warunkach szczególnych określoną w wykazie A rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Ze wskazanego okresu należało wyłączyć okres od 12.09.1988r. do 30.06.1990r., w którym wnioskodawca pracował na budowie eksportowej jako zbrojarz i organ rentowy uwzględnił ten okres jako pracę w warunkach szczególnych.

Zarówno skarżący jak i świadkowie przesłuchani w sprawie zgodnie zeznali, że wnioskodawca w trakcie zatrudnienia (...) Kombinacie Budowlanym przez cały okres zatrudnienia /23.09.1974r.-30.04.1991r./ pracował na stanowisku zbrojarza. Wobec tego świadkowie potwierdzili w całej rozciągłości twierdzenia skarżącego odnośnie pracy w tym okresie. W sposób tożsamy przedstawili charakter pracy i opisali czynności wykonywane przez skarżącego. Zważyć należy, że wprawdzie wszyscy świadkowie nie pracowali jednocześnie z wnioskodawcą przez cały okres zatrudnienia, niemniej okresy zatrudnienia poszczególnych świadków pokrywały się z okresem zatrudnienia skarżącego w (...). Podkreślenia wymaga, iż świadkowie potrafili wskazać rodzaj oraz zakres czynności wykonywanych przez wnioskodawcę. Przedstawili oni w sposób tożsamy zakres obowiązków wnioskodawcy w trakcie zatrudnienia w tym okresie.

Świadek A. S. (2) wskazał, że pracował razem z wnioskodawcą od początku lat '80 w jednej brygadzie wykonując czynności zbrojarza. Następnie w połowie lat '80 świadek prowadził własną brygadę kompleksową, w której wnioskodawca w dalszym ciągu pracował jako zbrojarz. Również świadek J. Z. (2) zeznał, że wnioskodawca pracował

w (...) jako zbrojarz, podając iż pracowali razem ze skarżącym na różnych budowach w połowie lat '70, a także na początku lat '80 /ok. 1982-1983/. Świadek J. Z. podał, że wnioskodawca jako zbrojarz pracował nawet w okresie zimowym, pomimo wstrzymywania prac betoniarzy w tym okresie z powodu niskich temperatur. Nadto zeznał, że zbrojarze przygotowywali w warsztatach stal do wykonywania zbrojenia na budowach. J. Z. zaznaczył, że w brygadach znajdowali się m.in. zbrojarze i cieśle i każdy zajmował się pracą w swoim zakresie.

Z kolei świadek B. P. zaznaczył w swoich zeznaniach, że zatrudnił wnioskodawcę w swoim zakładzie ogólnobudowlanym, gdyż pamiętał go jako dobrego zbrojarza w (...). Na uwagę zasługuje, iż świadek B.P. przed założeniem swojej działalności pracował w (...) jako kierownik, po czym na początku lat '90 przejmując znaczną część brygady, w tym skarżącego, założył własny zakład ogólnobudowlany. Następnie świadek A. K. (2) także potwierdził wyjaśnienia wnioskodawcy o wykonywaniu prac zbrojarskich. Świadek wskazał, że pracował w (...) od 1988 roku, gdzie pracował razem ze skarżącym w jednej brygadzie. Świadek A. K. wskazał, że wówczas był cieślą i wykonywał szalunki, a wnioskodawca dokonywał zbrojenia. Nadto nadmienił, o wspólnej pracy z wnioskodawcą w zakładach (...)P. i R. M..Także świadek W. K. (2), który pełnił obowiązki majstra budowlanego, zeznał że skarżący pracował w (...) jako zbrojarz. Świadek wskazał, że prace zbrojarza były wykonywane na budowie do momentu powstanie budynku w tzw. „stanie surowym”, co stanowiło 30% prac w trakcie całej budowy, po czym następnie zbrojarze wykonywali swoje obowiązki na kolejnych budowach. W. K. także przedstawił, że pracował w późniejszym okresie razem z wnioskodawcą u B.P. i R. M.. Świadek ten zwrócił uwagę, że pracownicy w (...) Kombinacie Budowlanym wykonywali obowiązki zawodowe zgodnie z swoim zakresem, nie wykonując pozostałych prac budowlanych, co miało miejsce w prywatnych zakładach budowlanych. Nadto świadek W. K. (2) podał, że (...) prowadziło jednocześnie kilka budów, a w przypadku prywatnych przedsiębiorstw kolejne budowy rozpoczynały się dopiero, po ostatecznym ukończeniu budynku.

Wszyscy świadkowie wskazali, że skarżący dokonywał zbrojeń m.in. ścian, stropów, schodów, fundamentów, wieńców, podciągów, a jego czynności polegały na cięciu, gięciu oraz wiązaniu prętów. Świadek A. S. podał także, że w tym celu zbrojarze tworzyli strzemiona, aby zamontować pręty w danej pozycji.

Sąd nie miał podstaw by odmówić zeznaniom przesłuchanych świadków wiarygodności. Zeznania te były spójne, jasne i niesprzeczne, nadto korelowały ze stanowiskiem wnioskodawcy. W ocenie Sądu, mimo faktu, iż skarżący pozostawał w koleżeńskich stosunkach ze świadkami, nie można było uznać, że świadkowie zeznawali w ten sposób jedynie w celu zapewnienia korzystnego dla wnioskodawcy rozstrzygnięcia, kierując się chęcią pomocy.

Zasadnym jest również wskazanie, że za prawdziwością wyjaśnień wnioskodawcy i zeznań świadków w tym zakresie przemawia również fakt, iż skarżący posiada wykształcenie jako zbrojarz-betoniarz i praktycznie przez cały okres aktywności zawodowej pracował jako zbrojarz, co oznacza iż specjalizował się w wykonywaniu pracy w tym zawodzie. Również na uwagę zasługuje, iż świadkowie zgodnie zeznali, iż w czasie zatrudnienia w (...) pracował jako zbrojarz i wykonywał przez cały okres jedynie czynności zbrojarskie w pełnym wymiarze czasu pracy. Podkreślanie wymaga, iż świadek W. K. (2) podał, że pracownicy (...) Kombinat Budowlanego nie wykonywali prac budowlanych poza swoim zakresem obowiązków, tak jak miało to miejsce w prywatnych zakładach pracy. Należy przytoczyć, że świadek B. P. /kolejny pracodawca wnioskodawcy/, zatrudnił skarżącego uważając jego jako dobrego zbrojarza z (...). Również ilość budowanych budowli przez (...) oznacza ciągle zapotrzebowanie pracy zbrojarzy, tym bardziej iż prowadzono budowy jednocześnie. Ten fakt przedstawił świadek W. K., zeznając że praca w tym zakresie różniła się od pracy w prywatnych zakładach budowlanych, gdzie budowano budowle, jedna po drugiej i pracownicy mogli wykonywać wszystkie prace budowlane.

Dokonując analizy materiału dowodowego, faktem jest iż w dokumentacji znajdującej się w aktach osobowych wnioskodawcy /k.18 a.s./ widnieją stanowiska zbrojarza, cieśli oraz robotnika, w czasie zatrudnienia skarżącego w (...) (...)e Budowlanym. Nadto w świadectwie pracy wskazane jest, iż skarżący pracował jako robotnik, a ostatnio jako cieśla. Niemniej jednak, Sąd zaznacza, iż świadectwo pracy nie ma mocy wiążącej zarówno dla pozwanego, jak i dla Sądu. Nie jest ono bowiem dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 k.p.c., gdyż podmiot wydający to świadectwo nie jest organem państwowym ani organem wykonującym zadania z zakresu administracji państwowej, a tylko dokumenty wydane przez te organy stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo poświadczane. W

postępowaniu sądowym świadectwo pracy traktuje się jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi jedynie dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dokument taki podlega kontroli zarówno co do prawdziwości wskazanych w nim faktów, jak i co do prawidłowości wskazanej podstawy prawnej. W ocenie Sądu, zebrany materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że wnioskodawcy w czasie zatrudnienia w (...) wykonywał obowiązki zbrojarza stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W takim stanie rzeczy nie mogło znaleźć aprobaty stanowisko organu rentowego oparte jedynie na materiałach z akt osobowych wnioskodawcy. Wprawdzie skarżący w trakcie zatrudnienia w (...), z dniem 04.04.1980r. uzyskał świadectwo ukończenia kursu do przyuczenia zawodu cieśli, czego żadna ze stron nie neguje, niemniej jednak zdaniem Sądu sam fakt ukończenia kursu nie jest jednoznaczny z wykonywaniem czynności zawodowych na stanowisku cieśli przez dalszy okres zatrudnienia. Świadek A. S. (2) w trakcie zatrudnienia także ukończył kurs operatora (...) i nie wykonywał czynności na tym stanowisku w późniejszym okresie. Nadto świadek ten zeznał, że w dokumentacji pracowniczej mogły być pomyłki, gdyż nikt tego nie kontrolował, a najważniejsze było, aby praca była wykonana. Świadczeniowi wystawiono świadectwo pracy na stanowisku zbrojarza- betoniarza. W takim stanie rzeczy nie miały znaczenia wyjaśnienia wnioskodawcy, iż w dokumentacji pracowniczej przez część zatrudnienia widniał jako cieśla, gdyż jego brygadzysta był cieślą. Znaczącą kwestią w tym przedmiocie był rodzaj faktycznie wykonywanej pracy w tym okresie.

Należy zwrócić uwagę, że organ rentowy nie kwestionował części okresu zatrudnienia /23.09.1974r.-31.01.1980r./ wnioskodawcy w (...) jako pracy zbrojarza, pomimo braku świadectwa pracy potwierdzającego wykonywanie pracy na tym stanowisku. Pozwany kwestionował okres zatrudnienia od dnia 01.02.1980r., a faktem jest iż skarżący ukończył kurs do przyuczenia zawodu cieśli z dniem 03.04.1980r.. Mając na uwadze jedynie tę okoliczność, należy wskazać że ewentualna praca wnioskodawcy w zawodzie cieśli miałyby miejsce w późniejszym okresie. Ponadto przez część kolejnego okresu zatrudnienia wnioskodawca widnieje w dokumentacji jako pracownik (...) na stanowisku zbrojarza- betoniarza. Wobec powyższego zeznania świadka A. S. znajdują potwierdzenia także w tym zakresie.

Reasumując, w ocenie Sądu całokształt materiału dowodowego dał podstawy do uznania, że skarżący w okresie od 01.02.1980r. do 11.09.1988r. /z wyłączeniem okresu 14.03.1980r.-03.04.1980r. - okres przyuczenia do zawodu cieśli/ i od 01.07.1990r. do 30.04.1991r. wykonywał prace zbrojarza stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, co stanowiło pracę w warunkach szczególnych. Wobec tego, wnioskodawca spełniał przesłankę 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Zatem nie było celowe rozpatrywanie rodzaju pracy wykonywanej przez skarżącego w pozostałych spornych okresach zatrudnienia. Wnioskodawca łącznie wykazał 23 lata i 17 dni okresów pracy w szczególnych warunkach.

Dlatego też, Sąd stosownie do art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję pozwanego i przyznał wnioskodawcy prawo do świadczenia emerytalnego od dnia 08 października 2013r. /daty złożenia wniosku o emeryturę/.